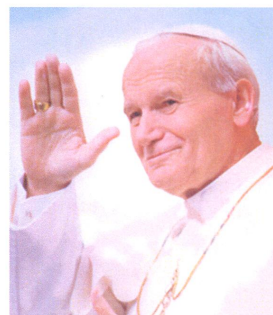

Jan Paweł II , spełnione marzenia i pokój na świecie

Spełniam swoje marzenia – jadę do Argentyny i to w czasie, gdy będzie tam papież Jan Paweł II. Postanawiam więc wziąć udział w tej pielgrzymce, ponieważ jej tematyka jest dla mnie bardzo ważna. Wizyta Ojca Świętego ma na celu uczczenie zakończenia konfliktu między Argentyną, a Chile oraz głoszenie pokoju między ludźmi.

Poniedziałek, 6 kwietnia 1987 r. Stoję i czekam na lotnisku w Buenos Aires na przyjazd papieża. Nigdy nie widziałam aż tylu ludzi. W Buenos Aires, stolicy Argentyny i jednym z największych miast Ameryki Południowej, żyje prawie 3 miliony ludzi, ale czuję jakby było ich tutaj jeszcze więcej. Jestem bardzo podekscytowana faktem, że tu jestem i zaraz zobaczę Wielkiego Polaka – Jana Pawła II.

I jest! Tłumy wiwatują, a ja w drzwiach samolotu widzę bardzo skromną osobę. Nigdy nie czułam takiego szczęścia. Podążając za papieżem, idziemy do katedry pw. Świętej Trójcy, gdzie uczestniczymy w uroczystym przemówieniu Jana Pawła II. Widzę, jak wszyscy wpatrzeni w Ojca Świętego, chłoną każde jego zdanie. Nawiązuje on do trwającego ponad 100 lat konfliktu z Chile. Powodem były spory o wyspy Picton, Lennox i Nueva oraz o wody Kanału Beagle, gdzie były dobre warunki do połowu ryb, możliwość wydobywania ropy naftowej i potencjalne prawa do Półwyspu Antarktycznego. Kiedy słyszę, jak Jan Paweł II dziękuje Bogu za pokojowe rozwiązanie tego konfliktu, jestem wzruszona.

Katedra pw. Świętej Trójcy

Pampa argentyńska

Noc jak zawsze w Buenos Aires była bardzo ciepła. Taka pogoda potrafi być naprawdę męcząca, a częste burze potęgują poczucie duszności. Przychodzę na umówione miejsce, skąd mamy wyruszyć i od razu spotykam się z wieloma osobami, które poznałam wczoraj. Nie jestem nawet w stanie powiedzieć skąd wszyscy są. Jedziemy na początek do Bahía Blanca - miasta położonego na południe od Buenos Aires.

Bahía Blanca

Miasta, które odwiedziliśmy

Przemierzamy bezkresne równiny Pampy – stepowej krainy będącej spichlerzem zbożowym kraju. Rozwój gospodarczy Argentyny związany jest przede wszystkim z uprawą zbóż, głównie pszenicy i kukurydzy, a także hodowlą bydła. Po drodze spotykamy gauchos - czyli południowoamerykańskich pasterzy bydła. Gauchos symbolizują przede wszystkim wolność i indywidualizm. Dla Argentyńczyków kultura gauchos jest niezwykle ważna i uważana za najbardziej autentyczną, narodową dumę.

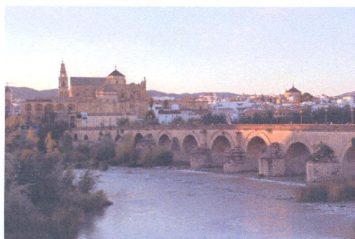
Kiedy docieramy do miasta, kierujemy się

do kościoła, gdzie odbywa się msza poświęcona właśnie rolnikom.

Argentyński gaucho

Córdoba

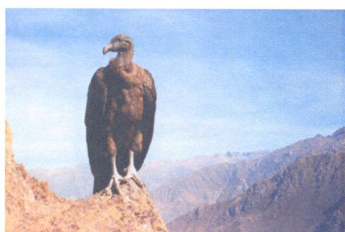

Jednak to nie koniec na dziś. Przez Viedmę i Mendozę, docieramy do Córdoba, drugiego co do wielkości miasta Argentyny i ważnego ośrodka gospodarczego kraju. Dookoła prawdziwa mozaika ludności – oprócz Argentyńczyków Hiszpanie, Włosi, Kreole, a także Indianie i ludność czarna. Argentynę cechuje bardzo wysoki wskaźnik urbanizacji – prawie 90% ludności mieszka w miastach. Mieszkańcy

kraju często migrują ze wsi do miast, w poszukiwaniu lepszych warunków do życia, jednak i tam niekiedy panuje bieda i wielu ludzi żyje na granicy ubóstwa. Jedziemy dalej do miejscowości Tucuman, gdzie po uroczystej mszy, zostajemy zaproszeni przez tamtejszą ludność na Yerba mate – najsłynniejszy napar świata. Muszę przyznać, że jest to bardzo dobre i aż szkoda stąd wyjeżdżać, bo atmosfera jaka tu panuje, jest cudowna. Jednak wyruszamy do kolejnych miejscowości Salta, Corrientes i Parana, które leżą na półpustynnych terenach, u podnóża Andów. Mam niesamowitą okazję zobaczyć Kondora Wielkiego – dużego ptaka z rodziny kondorowatych, który zamieszkuje właśnie Andy. Po 2 dniach podróży, cieszę się, że wracamy

do Buenos Aires; czuję ogromne zmęczenie spowodowane nie tylko odległościami między miastami, ale i duszną pogodą.

Jak wytrzymuje to Jan Paweł II?

Kondor Wielki

Yerba mate

Synagoga TemploLibertad

Kolejny dzień rozpoczynamy od wizyty z przedstawicielami wspólnoty żydowskiej w Buenos Aires. W całej Argentynie Żydzi stanowią około 1% wszystkich mieszkańców. Wchodzę do Synagogi TemploLibertad i jestem pod wielkim wrażeniem. Jest tak samo ładna w środku jak i na zewnątrz. To co dla mnie jest ważne, to spotkanie z ludźmi, od których mogę dowiedzieć się więcej o religii i kulturze żydowskiej. W Buenos Aires znajduje się jeszcze jedna Synagoga, nazywa się SeferChaim.

Czwartek, 9.04.1978 r. Jestem bardzo szczęśliwa, ponieważ właśnie idziemy na spotkanie ze wspólnotą

Aleja 9. Lipca

polską żyjącą w Buenos Aires. Skręciliśmy w najszerszą ulicę świata – Aleję 9. Lipca. To coś niespotykanego – posiada ona 8 pasów do jazdy, a w oddali widać pomnik – obelisk rozdzielający dwie części jezdnii. Znajduje się mniej więcej w połowie długości ulicy. Ciężko jest mi się skupić na czymkolwiek, bo hałas, jaki powodują samochody, jest ogłuszający.

Obelisk Juana Perona

Docieramy do Stadionu Luna Park i czuję się jak w domu. To bardzo miłe usłyszeć swój ojczysty język za granicą. W całej Argentynie żyje prawie 0,5 miliona Polaków, z czego aż 200 tys. wyemigrowało tam na

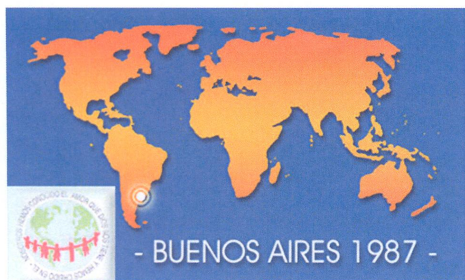
skutek wydarzeń II wojny światowej. Rozmawiając z jedną z Polek, dowiedziałam się, że Polonia żyje w Argentynie bardzo aktywnie. Od 1922 r. ukazuje się tam gazeta „Głos Polski”. W Argentynie 8. czerwca obchodzony jest Dzień Polskiego Osadnika, którego celem jest upamiętnienie przybycia Polaków do Argentyny na początku czerwca 1897 r. Z tej okazji w Buenos Aires, odbywa się tydzień imprez kulturalnych poświęconych Polsce i Polakom.

„Głos Polski”

Stadion Luna Park

W końcu nadszedł najbardziej oczekiwany przeze mnie dzień, czyli Światowe Dni Młodzieży, których motto to: „*Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam.*” Obserwuję młodzież, która przyjechała tu ze wszystkich kontynentów i muszę przyznać, że jest nas naprawdę dużo. Przed chwilą usłyszałam, że przybyło około 900 tys. osób. Wczoraj, czyli w sobotę, Jan Paweł II

uroczyście rozpoczął Światowe Dni Młodzieży i powitał wszystkich, którzy przybyli na to spotkanie. Dziś, w Niedzielę Palmową, odbędzie się msza święta, na którą właśnie czekamy przy Placu Konstytucji. Nie mogę się doczekać aż znowu zobaczę Ojca Świętego. Rozpoczyna się msza święta i jestem całkowicie oddana słowom papieża. Pomimo, że nie znam tutaj nikogo, nie czuję się samotna. Atmosfera jaka tu panuje sprawia, że na pewno nie będzie to moja ostatnia pielgrzymka, a tym bardziej ostatnie Światowe Dni Młodzieży. Czas tak szybko mija, że nawet nie zauważam, że jest już bardzo późno. Razem z Janem Pawłem II modlimy się jeszcze kilka godzin. Niestety, po ekscytujących siedmiu dniach, pora wracać do domu.

Dworzec przy Placu Konstytucji

To co zapamiętam na pewno z tej pielgrzymki to słowa, które wypowiedział Jan Paweł II do korpusu dyplomatycznego: „*Autentyczny pokój pomiędzy narodami nie polega po prostu na braku zbrojnych starć, ale na świadomej i rzeczywistej woli poszukiwania dobra wszystkich krajów, tak aby każde państwo przy określaniu własnej polityki zagranicznej miało przede wszystkim na uwadze wnoszenie swego specyficznego wkładu do wspólnego dobra narodów.*”

Cała pielgrzymka była dla mnie niesamowitym przeżyciem. Odwiedziłam wiele miast, poznałam nowe miejsca w Argentynie, nowych ludzi i co najważniejsze – spotkałam Jana Pawła II. Nigdy nie zapomnę tej pielgrzymki. Gdyby tak słowa papieża dotyczące pokoju na świecie dotarły do wszystkich serc... – świat byłby lepszy. Myślę, że Jan Paweł II to osoba, która na zawsze pozostanie w sercach nie tylko katolików, ale każdego, kto choć przez chwilę miał okazję posłuchać tego, co mówił ten cudowny człowiek.

Julia Walentynowicz
Gimnazjum nr 30, im. gen.
Kazimierza Pułaskiego